

РЕШЕНИЕ

№ 1370

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8317** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закон за енергетиката (ЗЕ), вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „ТЕЦ МАРИЦА ИЗТОК 2“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., ЕИК/ПИК №[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор и представляващ дружеството - инж. Ж. Д. Д., чрез адвокат Х. Т. М., срещу Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта по т. III от диспозитива, касаещ отказ за утвърждаване на цена, по която дружеството жалбоподател да продава електрическа енергия на обществения доставчик, както и срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по искане за компенсиране на разходи по чл. 35 от Закона за енергетиката, постановено по заявление с вх. № Е-13-12-3 от 08.04.2021 г. от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД.
С Определение № 7006 от 21.09.2021 г. на АССГ, Трето отделение, 70-ти с-в, на основание чл. 210, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 144 от АПК, доколкото с жалбата се оспорват два административни акта, оспорването на които в едно и също административно производство значително с оглед предмета на делото ще затрудни разглеждането им, е разделено разглеждането им в отделни производства. Жалбата в частта срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по заявление с вх. № Е-13-12-3 от 08.04.2021 г. от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД за утвърждаване на цена и искане за компенсиране на разходи по чл. 35 от Закона за енергетиката е докладвана на председателя на съда за образуване на отделно производство. След служебна проверка в деловодната система на съда настоящият

състав установи, че по последното е образувано адм. дело № 9346/2021 г., по което е постановено Решение № 505 от 28.01.2022 г. на АССГ, Трето отделение, 11-ти с-в, с което е отменен мълчаливият отказ на КЕВР да се произнесе по заявеното пред него искане за компенсирание на разходи по чл. 35 от ЗЕ.

По настоящото дело е оставена за разглеждане жалбата в частта по т. III от диспозитива на Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на КЕВР, касаеща искане за утвърждаване на цена в сектор „Електроенергетика“, по която дружеството жалбоподател да продава електрическа енергия на обществения доставчик.

С жалбата се оспорва горепосоченото решение на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта по т. III. от диспозитива на решението, с която отказва на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик. Твърди се, че в оспорваната част решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено при нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните норми и при несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл.146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. На първо, място жалбоподателят счита, че в решението не са изложени каквито и да било конкретни съображения (мотиви), които да обосновават постановения от КЕВР отказ да утвърди на дружеството цена, по която да продава електроенергия на обществения доставчик. В тази връзка твърди, че единствено в раздел II озаглавен „ПРОИЗВОДИТЕЛИ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ“ са изложени някои общи разсъждения по отношение на всички енергийни предприятия, получили лицензия за дейностите „производство на електрическа енергия“, които са подали заявления за утвърждаване на цени, но липсват конкретни такива за постановения спрямо „ТЕЦ Марица Изток“ ЕАД отказ. Излагат се твърдения, че по отношение на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД няма направен изричен извод, че попада в обхвата на чл. 21. ал. 1. т. 21. изр. второ от ЗЕ, но за такъв се съди по изрично постановения отказ да бъдат утвърдени цени на електрическа енергия на определена месечна разполагаемост за производството ѝ от жалбоподателя. Оспорва се горния извод с аргументи, че случаят попада във визираните в нормата на чл. 21, ал. 2, т. 21, изр. второ от ЗЕ изключения, уредени в чл. 93а и чл. 94 от ЗЕ. Подчертава се с жалбата, че в настоящия случай „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД е производител, който попада в изключението на чл. 93а, т. 3 от ЗЕ, тъй като на основание чл. 4, ал. 2, т. 8 е издадена Заповед № Е-РД 16-479 от 25.06.2021 г. на Министъра на енергетиката за задължително изкупуване на електрическа енергия. Застъпва се становището, че „ТЕЦ Марица Изток“ ЕАД отговаря условието на чл. 4, ал. 2, т. 8 от ЗЕ, тъй като със заповед на министъра на енергетиката е определена обща годишна квота за задължително изкупуване на произведената от него електрическа енергия чрез ползване на местни първични енергийни източници (на гориво), до 15 на сто от цялата първична енергия, необходима за производството на електрическа енергия, консумирана в страната за всяка календарна година, по съображения за сигурност на снабдяването. При това положение, позовавайки се на закона, жалбоподателят счита, че КЕВР следва да му определи разполагаемост по чл. 21, ал.1, т. 21 от ЗЕ, независимо от обстоятелството, че регулираната цена на дружеството като производител надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период.

Намира, че отказът на КЕВР да утвърди цена, по която „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД да продава електрическа енергия на обществения доставчик, е необоснован и незаконосъобразен като постановен в противоречие с материалния закон и в

нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не са обсъдени и съобразени всички релевантни по случая факти, вкл. и цитираната заповед на министъра на енергетиката за задължително изкупуване на електрическа енергия. Релевират се възражения, че неправилно са изчислени и разходите на дружеството за закупуване на квоти за емисии CO₂.

Отделно от това, се твърди, че решението в оспорваната част страда от порок във формата, който е самостоятелно основание за отмяната му, тъй като в тази част от диспозитива му (т. III) не е посочено правното основание, на което КЕВР отказва на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик. Моли за отмяна на решението на КЕВР в оспорваната част като незаконосъобразно, постановено в нарушение на ЗЕ и Наредба № 1/2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия и при съществени процесуални нарушения, тъй като не са обсъдени и съобразени всички релевантни факти по направените искания и всички твърдения на дружеството. Моли след отмяната на акта да бъде върната преписката на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. М. и адв. С., които поддържат жалбата. Депозирани са писмени бележки от адв. С. с подробно изложена аргументация за уважаване на жалбата срещу административния акт. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), се представлява по делото от юрисконсулти Р. и М.. Оспорват жалбата, излагат аргументи, че със заповедта на министъра на енергетиката се уреждат различни обществени отношения от тези, които са предмет на оспорваното решение, поради което излизат извън предмета на делото и на допуснатата експертиза, с оглед на това последната се явява неотнормисима и не следва да бъде вземана предвид. Излагат се подробни аргументи в представени писмени бележки. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Предявено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендиран от жалбоподателя.

За Софийска градска прокуратура се явява прокурор Ц.. Не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Е-РД-16-377/05.05.2021 г. е изменена Заповед № Е-РД-16-295/25.06.2020 г. на министъра на енергетиката, като е определена обща годишна квота в размер на 2 900 000 MWh (вместо 2 600 000 MWh по първата заповед) за задължително изкупуване на електрическа енергия, произведена от местни първични енергийни източници на гориво, представляваща приблизително 9.08 % от цялата първична енергия, необходима за производство на електрическа енергия, консумирана в страната през 2019 г., която да бъде произведена от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.

Със Заповед № Е-РД-16-479/25.06.2021 г. е определена обща годишна квота в размер на 1 000 000 MWh за задължително изкупуване на нетна електрическа енергия, произведена от местни първични енергийни източници на гориво, представляваща приблизително 3.3 % от цялата първична енергия, необходима за производство на електрическа енергия, консумирана в страната през 2020 г., която да бъде произведена

от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г.

Със заявление с вх. № Е-13-12-3 от 08.04.2021 г. по реда на чл. 41 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (по-долу наричана Наредба № 1/14.03.2017 г.) „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД е предложило за утвърждаване следните цени:

- цена за енергия - 143,02 лв./MWh, без ДДС;
- цена за разполагаемост - 31,48 лв./MWh, без ДДС;
- пълна цена за електрическа енергия - 193,40 лв./MWh, без ДДС.

Предложените цени са образувани при следните стойности на ценообразуващите елементи:

- Променливи разходи - 929 904 хил. лв., в т.ч. гориво за производство - 224 905 хил. лв., консумативи - 18 251 хил. лв., други променливи разходи - 686 748 хил. лв. (такса услуга водоползване - 179 хил. лв., енергия за производствени нужди - 530 хил. лв., депониране на пепелина - 3 430 хил. лв., разходи за закупени емисии CO₂ - 682 609 хил. лв.);
- Нетна електрическа енергия - 6 501 789 MW/h;
- Условно-постоянни разходи - 256 529 хил. лв.;
- Възвръщаемост - 70 998 хил. лв.;
- Разполагаемост на предоставената мощност - 10 403 840 MW/h.

В заявлението е посочено, че производствената програма за новия ценови период предвижда производството на 6 501 789 MW/h нетна електрическа енергия. Общата стойност на променливите разходи възлиза на 929 904 хил. лв., като дружеството включва горива за производство; местни въглища от „Мини Марица Изток“ ЕАД, мазут и природен газ, разходи за закупени CO₂ квоти, консумативи: варовик, химически реагенти и смазочни материали, други променливи разходи като услуга водоподаване, енергия за собствени нужди и депониране на пепелина. Дружеството е представило информация за отделните групи променливи разходи:

- Основното гориво, използвано в „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД, са въглища, добивани от „Мини Марица Изток“ ЕАД в Източномаришкия енергиен комплекс, които се характеризират от една страна с високо сярно и пепелно съдържание и влажност, а от друга и с много ниска калоричност. Общата стойност на планираните разходи за въглища възлиза на 221 931 хил. лв. при запазване на действащата цена от 77,00 лв./тУГ;
- Предвидените разходи за гориво за разпалване са на обща стойност 2 974 хил. лв. и включват разходи за мазут - 295 хил. лв. и разходи за природен газ (метан) - 2 679 хил. лв. Планираните разходи за природен газ са изчислени въз основа на цената за промишлени потребители по приложена фактура от „Ситигаз България“ ЕАД. в размер на 578,55 лв./х.нм³ с включена цена за пренос и прогнозна цена за достъп през газопреносната мрежа;
- При разходите за консумативи с най-голяма тежест са разходите за варовик, формирани от количество варовик от 679 581 тона, използвано за сероочистване на димните газове, като съгласно подписаните договори за доставка планираните разходи за варовик възлизат на 17 601 хил. лв.;
- Разходите за водоползване се формират съгласно чл. 10, ал. 1 от Тарифата за таксите за водовземане за ползване на воден обект и декларация по чл. 194б от Закона за водите за изчисляване на дължимата такса по утвърден образец от министъра на

околната среда и водите за разрешено ползване на воден обект за 2018 г. на „Т. М. И. 2“;

- Разходите за квоти за парникови газове са формирани въз основа на очакването на дружеството да емитира 8 725 312 тона парникови газове, като цялото количество следва да бъде закупено по пазарни цени. Общата стойност на разходите за квоти за новия регулаторен период е изчислена на 682 609 хил. лв., като за изчислението е използвана цена от 40 евро/тон на база закупените от „Български енергиен холдинг“ ЕАД към момента на подаване на заявлението и настоящата пазарна ситуация.

Условно-постоянните разходи, заявени от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД, включват пет основни подгрупи: разходи за заплати, разходи, свързани с осигурителното законодателство, разходи за амортизации, разходи за ремонти и разходи, пряко свързани с дейността по лицензията. Общата стойност на планираните постоянни разходи за новия ценови период възлиза на 256 529 хил. лв. Планираните средства за работни заплати и осигуровки за новия ценови период са с 3,2% по-ниски от отчетените през 2020 г. и възлизат на 69 877 хил. лв. Разходите, свързани със социални осигуровки, възлизат на 31 408 хил. лв., като според дружеството тяхната стойност е в съответствие със социално-осигурителното законодателство. Планираните разходи за амортизации през новия ценови период са 99 147 хил. лв. Стойността на тази група разходи отбелязва минимално повишение спрямо отчета за 2020 г., съгласно който същите възлизат на 96 209 хил. лв. Според „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД приложимата счетоводна политика за тяхното отчитане е съобразена с изискванията на КЕВР за прилагане на линеен метод на амортизация спрямо полезния живот на активите. Дружеството е посочило, че ремонтната програма за 2021-2022 г. е на стойност 26 658 хил. лв. и завишението на очакваните разходи за ремонти, в сравнение с отчетените през 2020 г. се дължи на планирани ремонти по основните производствени съоръжения и ремонти на новоизградените съоръжения с екологично предназначение. Съгласно представеното пред Комисията заявление планираните от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД разходи за новия ценови период, пряко свързани с дейността на лицензната, възлизат на 29 439 хил. лв.

Изчислената от дружеството РБА възлиза на 1 399 867 хил. лв., в т.ч. необходим оборотен капитал в размер на 74 351 хил. лв. Използваната от дружеството НВ на собствения капитал (НВск) за определяне на цената за разполагаемост е в размер на 5%, а на привлечения капитал (НВпк) - 4,73%, а среднопретеглената цена на капитала е 5,07%.

Със Заповед № 3-Е-78 от 14.04.2021 г. на председателя на КЕВР е назначена работна група, извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените заявления от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД и други енергийни дружества, посочени в атакувания административен акт. Изготвен е доклад с вх. № Е-Дк-496 от 21.05.2021 г. относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, приет от КЕВР с решение по Протокол № 97 от 27.05.2021 г.

Във връзка с проведените открито заседание и обществено обсъждане с писмо вх. № Е-13-12-5 от 01.06.2021 г. „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД е представило становище по доклад и проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ за ценовия период 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г.

На основание чл. 47 от НРЦЕЕ е проведено открито заседание на 02.06.2021 г. Видно от Протокол № 105 от 02.06.2021 г. за проведено открито заседание на КЕВР, в състав

„Енергетика“, ръководено от председателя, в присъствието на заинтересовани лица, включително на представител на „ТЕЦ Марица Изток“ ЕАД, е поставен на обсъждане доклад вх. № Е-Дк-496 от 21.05.2021 г. относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, изготвен от назначената работна група. Насрочено е закрито заседание на комисията за приемане на проект на решение.

С Протокол № 107 от 03.06.2021 г. на основание чл. 48 от НРЦЕЕ е приет проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ и е насрочено обществено обсъждане за 07.06.2021 г. Съгласно Протокол от 07.06.2021 г. е проведено обществено обсъждане на проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ по реда на чл. 14 от ЗЕ.

На 01.07.2021 г. е публикувано Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на интернет страницата на КЕВР, с което са направени следните разпореждания от Комисията във връзка с предоставените ѝ правомощия по ЗЕ и представените пред нея заявления от енергийни дружества:

Въз основа на извършения анализ на относимите факти е определена прогнозна годишна пазарна цена за базов товар за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. в размер на 119.00 лв./MWh.

След извършен анализ и оценка на ценообразуващите елементи, формиращи пълната цена за електрическа енергия на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД от страна на КЕВР, както и на представеното от дружеството становище, условно-постоянните разходи на дружеството са коригирани от 256 529 хил. лв. на 249 164 хил. лв., вследствие на извършена корекция на разходите за работно облекло, охрана на труда, разходите за амортизации, както и разходите за ремонт до нивото, отчетено през базисната година. Извършена е корекция на разходите за гориво за разпалване от 2 974 хил. лв. на 1 798 хил. лв., които представляват отчетената през базисната година стойност. Разходите за депониране на пепелина са преизчислени от 3 430 хил. лв. на 2 668 хил. лв., при отчетени за 2020 г. - 1 601 хил. лв., предвид планираната по-висока използваемост на централата спрямо базисната година. Предложената от дружеството стойност на разходите за CO₂ квоти в размер на 682 609 хил. лв. е преизчислена на 870 327 хил. лв. при отчитане на повишената им цена спрямо базисната година.

„ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД оспорва изчислената му цена от 210,33 лв./MWh. Посочва, че условно-постоянните разходи на дружеството са коригирани от 256 529 хил. лв. на 248 547 хил. лв. вследствие на извършена корекция на разходите за работно облекло, охрана на труда, както и разходите за ремонт до нивото, отчетено през базисната година. Твърди се, че намалението на разходите с 7 982 хил. лв. не съответства на намалението по посочените от КЕВР разходни пера. В тази връзка сочи, че общото намаление, извършено от КЕВР по гореизброените пера, е в размер на 4 427 хил. лв. или с 3 555 хил. лв. по-малко от извършеното общо намаление на условно-постоянните разходи на дружеството, като в доклада липсва обосновка относно разликата от 3 555 хил. лв. Дружеството изразява несъгласие с извършената корекция по отношение на разходите за ремонти, с аргумента, че завишението на очакваните разходи за ремонти в сравнение с отчетените през 2020 г. се дължи основно на значителното поскъпване на цените на металите, респективно на влаганите материали и резервни части. Относно необходимостта от увеличение на разходите за работно облекло и охрана на труда спрямо отчетените разходи за 2020 г. се сочи, че то е във връзка с предприети противоепидемични мерки за ограничаване на разпространението на COVID-19 и увеличените в тази връзка разходи за дезинфекция и лични предпазни средства на персонала. По отношение

непризнаването на разходи за гориво за разпалване и за депониране на пепелина в размер на общо 1 938 хил. лв. дружеството посочва, че тези разходи са класифицирани като променливи разходи, които се изменят правопрпорционално на обема на производството, което не е отчетено при извършената от КЕВР корекция и по този начин Комисията ги приравнява на условно-постоянни разходи, които не зависят пряко от обема на производството.

Дружеството се позовава на Заповеди с № Е-РД-16-295 от 25.06.2020 г. и № Е-РД-16-377 от 05.05.2021 г., с които министърът на енергетиката в изпълнение на т. 2 от Решение на Народното събрание на Република България от 31.01.2020 г. и на основание чл. 4, ап. 2, т. 8 от ЗЕ е определил квота за задължително изкупуване на произвежданата от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД електрическа енергия с цел обезпечаване на сигурното, непрекъснато и качествено електроснабдяване на територията на страната и сигурното и надеждно функциониране на електроенергийната система (ЕЕС).

Във връзка с изложените аргументи и допълнително представени данни, касаещи увеличение по горната заповед на министъра на енергетиката с 300 000 на количеството на общата годишна квота на електрическа енергия, която следва да произведе за периода 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г., „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД настоява КЕВР да приеме решение, с което да утвърди сумата от 211,86 лв./MWh, представляваща пълна цена за електрическа енергия за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г.

След извършен анализ и оценка на ценообразуващите елементи, формиращи пълната цена за електрическа енергия на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД, КЕВР не приема обосновката на предлаганото от жалбоподателя увеличение на разходите с изложени в решението мотиви, както следва:

По отношение на аргументите на дружеството във връзка с корекцията на условно-постоянните разходи, КЕВР сочи, че тази корекция освен разходите за работно облекло, охрана на труда, разходите за ремонт, включва и разходите за амортизации, които са признати до нивото, отчетено през базисната година. Неосновано е поисканото завишаване с 18% на разходите за ремонт, предвид ниската натовареност на централата през предходната календарна година. Неоснователни са възраженията на дружеството относно корекциите на променливите разходи. Разходите за депониране на пепелина са преизчислени въз основа на по-високите планирани количества електрическа енергия за производство. По отношение на разходите за гориво за разпалване е посочено, че те не зависят пряко от обема на произведената електрическа енергия, а от броя пускания и спиранията на блоковете, както и от необходимостта от използването му за поддържащо гориво при аварийна ситуация. Поради последното е извършена корекция на разходите за гориво за разпалване от 2 974 хил. лв. на 1 798 хил. лв., които представляват отчетената през базисната година стойност. Разходите за депониране на пепелина са преизчислени от 3 430 хил. лв. на 2 668 хил. лв., при отчетени за 2020 г. - 1 601 хил. лв., предвид планираната по-висока използваемост на централата спрямо базисната година. Предложената от дружеството стойност на разходите за СО: квоти в размер на 682 609 хил. лв. е преизчислена на 870 327 хил. лв.

Предвид гореизложеното, цената за електрическа енергия на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД е изчислена в размер на 220,83 лв./MWh, без ДДС, при общо необходими приходи от 1 435 812 хил. лв. и нетна електрическа енергия - 6 501 789 MWh.

Във връзка с определяне разполагаемостта за производство на електрическа енергия е установено, че с оглед представените от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД данни, относими към ценообразуващите елементи, цената на произведената електроенергия

от това дружество е с 85.57 % по-висока от определената прогнозна пазарна цена за периода – таблица на стр. 37 от решението, л. 76 от делото.

Предвид това е формиран извод, че „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД не отговаря на условията за разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. първо от ЗЕ, поради което с т. III от диспозитива на решението е отказано утвърждаването на цени по отношение на този производител.

По делото е допусната и назначена съдебно-икономическа експертиза с вещо лице маг. ик. В. П., с въпроси съгласно доказателствено искане на жалбоподателя, обективизирано в молба на л. 243. Заключение е представено и експертът е изслушан в съдебно заседание на 31.01.2023 г., при което е отговорил на поставени от страните въпроси. Заключение се кредитира от съда като обективно и компетентно изготвено, даващо пълен и ясен отговор на поставените от жалбоподателя въпроси. Същото не е оспорено от страните по реда на чл. 200, ал. 3 от ГПК.

Съгласно представеното заключение на експертизата по първия и втория поставен въпрос вещото лице констатира, че изчислени по въведените от КЕВР регулаторни таблици, заявените от „ТЕЦ МАРИЦА ИЗТОК 2“ ЕАД цени по заявление с вх. № Е-13-12-3/08.04.2021 г., включват всички изискуеми ценообразуващи елементи по Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, като са определени и изчислени в съответствие със и по предвидения в Наредбата начин и формули. Предложената за утвърждаване цена е изчислена въз основа на необходимите годишни приходи съгласно чл. 10 и на прогнозните количества електрическа енергия, съгласно чл. 19, ал.1 от НРЦЕЕ.

Съгласно отговора на въпрос № 3, цената, определена от КЕВР на стр. 29 от Решение № Ц-27/01.07.2021 г., е изчислена при ползване на регулаторните таблици към Указанията за образуване на цените при производство на електрическа енергия при прилагане на метода „норма на възвръщаемост на капитала“, които са представени попълнени от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД. Ценообразуващите елементи са определени и изчислени в съответствие със и по предвидения в Наредбата начин и формули.

Вещото лице е констатирало, че в Решение № Ц-27/01.07.2021 г. са дадени аргументи от КЕВР за непризнаването на разходите за ремонти, разходите за депониране на пепелина и разходите за гориво за разпалване, но няма такива защо не са признати заявените и са коригирани разходите за работно облекло, охрана на труда и разходите за амортизации. Посочено е, че намалението на разходите за консумативи - реагенти и смазочни материали, не е отразено в решението и предходния го доклад. Направен е анализ на изложените в мотивите на решението аргументи за непризнаване на изменението на разходите на дружеството, формиращи цената на произведената електрическа енергия, като са формирани следните изводи в заключението на СИЕ по отделните пера на разходите:

- Непризнаване на заявените разходи за ремонти само на основание ниска натовареност на централата през предходната календарна година, без да се вземат предвид данните във възражението на дружеството за нараснали цени на материали и резервни части, *не е достатъчно аргументирано*;

- Не е прието обяснението на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД за нарастване на разходите за гориво за разпалване поради замяна на разпалващото гориво от мазут на природен газ, при което намаляват разходите за мазут и се увеличават разходите за природен газ, видно от данните в Справка № 2 - Разходи за производство. Въпреки че като аргумент Комисията сочи, че разходите за гориво за разпалване зависят от броя пускания и спирания на блоковете, не е взето предвид, че предвиденият брой спирания и пускания е спрямо отчетени 31 през 2020 г., поради което е прието, че

корекцията е необоснована;

- Не е посочено в Решение № Ц-27/01.07.2021 г. защо не са признати заявените разходи за амортизации, за работно облекло и охрана на труда, които са коригирани до размера на отчетените за 2020 г. След анализ на представената обосновка към заявлението вещото лице установило, че по отношение на повишение на разходите за работно облекло и за охрана на труда не са включени отделно данни, а за разходите за амортизации не е посочено в резултат от въвеждане на какви нови обекти се увеличават, дали са въведени или предстои въвеждането им, на какви стойности са и т.н. Не са представени пояснения и със следващите представени на КЕВР документи. Поради липса на аргументация от дружеството за завишенията *вещото лице приема коригирането от КЕВР на разходите за амортизации, за работно облекло и за охрана на труда, до размера на отчетените, за обосновано;*

- Корекцията в разходите за консумативи - химически реагенти за водоочистка и смазочни материали не се установява да е записана в решението, т.е. *липсват аргументи за коригирането им;*

- По отношение на разходите за депониране на пепелина е представено детайлно изложение във възражението от 04.06.2021 г., че зависят както от обема на производството, така и от качеството на въглищата. КЕВР е преизчислила тези разходи на база отчетени разходи за 2020 г. през увеличението на разхода за консумативи - варовик за сероочистващи инсталации (С.), като аргументи не са включени в решението, поради което *вещото лице приема корекцията също за неаргументирана.*

Установено е, че при приемане на всички заявени от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД ценообразуващи елементи по първоначалното заявление от 08.04.2021 г. и писмо от 20.05.2021 г., и с оглед увеличение на цената на квотите въглеродни емисии на 51,00 €/тон, *вещото лице* изчислява пълна цена на електрическата енергия на „ТЕЦ МАРИЦА ИЗТОК 2“ ЕАД в размер на: 222,27 лв./МВтч (без ДДС). Уточнено е, че претендираните разходи за компенсиране, които се отнасят за предходния регулаторен период по Решение № Ц-29/01.07.2020 г. и предишни периоди, не се включват в цената за регулаторен период 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. по Решение № Ц-27/01.07.2021 г. и подлежат на възстановяване при одобряването им по друг ред.

С оглед на горното в експертната е посочено, че цената, изчислена от експертната в отговор на Задача № 5, е в размер на 222,27 лв./МВтч и е с 0,65% или 1,44 лв./МВтч по-висока от цената, изчислена от КЕВР на стр.29 от Решение № Ц-27/01.07.2021 г., която е в размер на 220,83 лв./МВтч. В тази връзка е изчислено, че приходите, които би реализирало дружеството при одобряване на заявените ценообразуващи елементи и увеличение само на цената за закупуване на квоти CO₂, биха били с 9 336 083 лв. (9 336 хил. лв.) повече. По седми въпрос от експертната настоящият съдебен състав споделя становището на ответника, че преценката при отговора му е правна, а не експертна, поради което в тази част експертната не се кредитира и няма да бъде вземана предвид при постановяване на решението.

По делото са приобщени писмените доказателства, част от административната преписка, в т. ч. протоколи от заседания на КЕВР, Доклад вх. № Е-Дк-496 от 21.05.2021 г., заповеди на министъра на енергетиката, заявление вх. № Е-13-12-3 от 08.04.2021 г. по реда на чл. 41 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД, ведно с представена към него допълнителна информация с писмо изх. № 13314/20.05.2021 г. и други, които са обсъдени по-горе в мотивите.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, предвид представени доказателства за предаването ѝ на куриер на 15.07.2021 г., от лице с право и интерес от оспорване срещу индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя и подлежи на пряк съдебен контрол на основание чл. 13, ал. 9 от ЗЕ. Производството по издаване на административния акт е иницирано от жалбоподателя с подадено от него заявление, с което се иска утвърждаване на цена, на която да продава електрическа енергия на обществения доставчик, по което е постановен отказ. Съгласно чл. 21, ал. 1 от АПК индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. В случая постановеният отказ за утвърждаване на цена, на която жалбоподателят да продава на общественият доставчик произведената електрическа енергия, засяга негови права и интереси да реализира последната, поради което е налице правен интерес от оспорване.

Жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

По компетентността на органа, процедурата и формата на акта:

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗЕ регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисия за енергийно и водно регулиране. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 21 ЗЕ (в ред. ДВ. бр.9 от 2 Февруари 2021 г.) правомощие на КЕВР е да определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗЕ КЕВР регулира цените, по които производителите в рамките на определената им от Комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ продават електрическа енергия на обществения доставчик. С оглед на посочената нормативна уредба в изключителната компетентност на КЕВР е да се произнася по въпросите относно количествата и цената, на която следва да бъде закупена електрическата енергия от обществения доставчик.

Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват не по малко от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав (чл. 13, ал. 1 ЗЕ). Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗЕ Комисията разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на В и К услугите и постъпилите жалби в два състава, както следва:

1. състав "Енергетика", който включва председателя, членовете със стаж в областта на енергетиката, както и членовете, които са юрист и икономист;
2. състав "Водоснабдяване и канализация", който включва председателя, членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията, както и членовете, които са юрист и икономист.

Относно необходимото мнозинство ал. 3 на чл. 13 от ЗЕ предвижда, че Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни

актове. Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне:

1. двама от членовете със стаж в енергетиката - при упражняване правомощия на комисията в енергетиката;
2. един от членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията - при упражняване правомощия на комисията във водоснабдяването и канализацията.

Въздържане от гласуване не се допуска. Начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокол към решението (ал. 4).

В случая съдът установява, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно овластяване по закон с правомощията по регулиране на цените в енергетиката. Спазени са изискванията за кворум и мнозинство за вземане на решения. Оспореното решение е прието от КЕВР на проведено закрито заседание на 01.07.2021 г., на което са присъствали шест от членовете ѝ, формиращи дирекция "Електроенергетика и топлоенергетика", като четирима от тях са със стаж в енергетиката, което се установява от представеното копие на протокол от проведено заседание на 01.07.2021 г. Преди приемането му е проведено обсъждане със заинтересованите страни и разглеждане на постъпилите становища по реда на чл. 14 от ЗЕ, обсъден е доклад с вх. № Е-Дк-496 от 21.05.2021 г. относно определяне на прогнозна пазарна цена на електроенергия, определяне на прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия, в съответствие с която всеки производител е задължен да сключва сделки с обществения доставчик през периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г., и утвърждаване на цена, по която производителите да продават електрическа енергия на обществения доставчик (непосочените точки от мотивите и диспозитива на решението са неотнормирани към спора по делото, поради което няма да бъдат обсъждани). Докладът е приет на заседание на комисията и въз основа на него е изготвен проект на решение съгласно чл. 35 и сл. от Правилника за дейността на КЕВР.

Решението съдържа подробна мотивна част, съдържаща експертни констатации, ведно с посочване на конкретните данни и изчисления на членовете на КЕВР, които са участвали в приемането му, като са обсъдени и изложените от жалбоподателя възражения и данни съгласно представеното становище в процедурата по издаване на акта. Противно на твърденията в жалбата, в разпоредителната част на акта е изразена волята на колективния орган по отделните точки, като в оспорваната т. III ясно е посочено, че се отказва утвърждаване на цена, по която „ТЕЦ Марица Изток“ ЕАД да продава електрическа енергия на обществения доставчик. В мотивите е посочено също така правното и фактическото основание за приемането му, конкретно по отношение на жалбоподателя – на стр. 35-39 от решението и л. 75-77 от делото.

Следователно Решение № Ц-27/01.07.2021 г. е издадено от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма и при спазване на процесуалните правила.

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно пар. 1, т. 46 от ДР на ЗЕ „производител“ е лице, произвеждащо електрическа и/или топлинна енергия, или газ от възобновяеми източници, или извършващо добив на природен газ. По делото е безспорно, че „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД е производител на електрическа енергия съгласно издадена лицензия за производство на електрическа енергия.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 21 ЗЕ КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдителите. Съгласно легалната дефиниция на "разполагаемост", дадена в § 1, т. 48 от ДР на ЗЕ, това е способност на производител

да осигурява мощност на разположение през определен период от време, за да доставя електрическа енергия и се измерва във "ват по час" и производните единици. Съгласно нормата на чл. 93а, ал. 1 от ЗЕ (в относимата редакция - ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 01.07.2018 г.) общественият доставчик изкупува електрическата енергия от производители в количеството, определено по реда на чл. 4, ал. 2, т. 8 от с. з. Съгласно относимата за случая ал. 2 на същата разпоредба (редакция ДВ, бр. 59 от 2013 г., в сила от 05.07.2013 г.), общественият доставчик изкупува електрическа енергия, определена в рамките на разполагаемостта по чл. 21, ал. 1, т. 21, с цел осигуряване с електрическа енергия на крайните снабдители. Разпоредбата на чл. 94 от ЗЕ касае изкупуване на електрическата енергия, закупена от крайните снабдители по реда на чл. 162 и по чл. 31 от Закона за енергията от възобновяеми източници по цената, по която са я закупили, и е неотнормима към делото.

С оглед на горното съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че попада в изключенията предвидени в чл. 93а от ЗЕ и това задължава КЕВР да определи разполагаемост на произведената от него електрическа енергия, съответно да утвърди цена за изкупуването ѝ. Споделят се в тази връзка доводите на ответника, че определените със Заповед № Е-РД-16-377/05.05.2021 г., изменена със Заповед № Е-РД-16-295/25.06.2020 г., и Заповед № Е-РД-16-479/25.06.2021 г на министъра на енергетиката квоти за изкупуване на електрическа енергия по реда на чл. 4, ал. 2, т. 8 от ЗЕ се изкупуват от обществения доставчик на самостоятелно основание и адресат на задължението за изкупуване по чл. 93а, ал. 1, т. 3 е именно последният в лицето на „НЕК“ ЕАД. С тълкуване на разпоредбите на чл. 93а, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ води до извода, че в тях са визирани отделни основания за изкупуване на електрическа енергия, като по ал. 1 това е произведената от електроцентрали, присъединени към електропреносната мрежа с обща инсталирана електрическа мощност, по-малка от 500 kW, произведена от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия (по т. 1) и количества по договори за дългосрочно изкупуване на разполагаемост и електрическа енергия (т. 2) или по определени общи годишни квоти за задължително изкупуване на електрическа енергия от производители, ползващи местни първични енергийни източници (на гориво), до 15 на сто от цялата първична енергия, необходима за производството на електрическа енергия, консумирана в страната за всяка календарна година, по съображения за сигурност на снабдяването (по т. 3, която е относима към жалбоподателя). Отделно са предвидени като основание за изкупуване количествата електрическа енергия по определената на съответния производител разполагаемост по реда на чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ. Както се посочи, задължението за изкупуването им по чл. 93а от ЗЕ е за обществения доставчик, който следва да изпълни решението на КЕВР с оглед определена разполагаемост, съответно заповедта на министъра на енергетиката с оглед определените в нея общи годишни квоти по чл. 4, ал. 2, т. 8 от ЗЕ.

На основание чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗЕ КЕВР регулира цените, по които производителите в рамките на определената им от Комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ продават електрическа енергия на обществения доставчик. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. първо от ЗЕ КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители. Изречение второ от същата разпоредба предвижда, че Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на производителите по чл. 93а и 94. С оглед на

горното КЕВР следва да утвърди цени на електрическата енергия само на тези производители, които отговарят на условията по чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. второ от ЗЕ. С оглед на тази разпоредба е въведена горна граница на цената, по която следва да бъде изкупена електрическа енергия от производител, като тя не следва да бъде по-висока с 10 на сто от прогнозираната годишна пазарна цена за регулаторния период. В случая с оспорваното решение е определена от Комисията прогнозна пазарна цена за базов товар в размер на 119 лв./MWh за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. въз основа на постигнатите нива на фючърските сделки, като са използвани цени на търгуваните на Е. (Е. Е. Е.), които поради недостатъчна ликвидност са съпоставени с тези за румънския и унгарския пазар на същата платформа, както и с цените на фючърските сделки на HUDEX. Така определената от органа цена не се оспорва от жалбоподателя. Съгласно представеното заключение на СИЕ Комисията е определила прогнозна пазарна цена за базов товар за предстоящия регулаторен период в размер на 119,00 лв./MWh с оглед изискванията на чл.37а от Наредба № 1.

На следващо място, от значение за решаване на правния спор е каква е цената, предложена от жалбоподателя за утвърждаване и съответно изчислената от органа, с оглед преценката попада ли тя в посочения размер, а именно с до 10 % процента над определената прогнозна такава. Съдът изчисли (за което не са необходими специални знания), че регулираната цена на произведената електрическа енергия от жалбоподателя не следва да надвишава горна граница от 130.9 лв./MWh, за да попадне в тази рамка.

Безспорно е, че „ТЕЦ Марица Изток“ ЕАД е предложила за утвърждаване цена на електрическа енергия в размер от 193.40 лв./MWh, при следните стойности на ценообразуващите елементи:

1. Променливи разходи - 929 904 хил. лв., в т.ч.:
 - гориво за производство - 224 905 хил. лв.,
 - консумативи - 18 251 хил. лв.,
 - други променливи разходи - 686 748 хил. лв. (такса услуга водоползване - 179 хил. лв., енергия за производствени нужди - 530 хил. лв., депониране на пепелина - 3 430 хил. лв., разходи за закупени емисии CO₂ - 682 609 хил. лв.);
2. Нетна електрическа енергия - 6 501 789 MW/h;
3. Условно-постоянни разходи - 256 529 хил. лв.;
4. Възвръщаемост - 70 998 хил. лв.;
5. Разполагаемост на предоставената мощност - 10 403 840 MW/h.

С оспореното решение КЕВР не приема обосновката на дружеството за утвърждаване на цена на изкупуване на електрическа енергия предвид прогнозираните разходи за дейността и измененията в първоначално заявени ценообразуващи елементи, както следва:

1. променливи разходи - в частта:
 - разходи за закупени квоти емисии парникови газове - увеличение с 6 656 хил. лв. (искане за увеличение на цената на квотите от 40,00 €/тон (78,23 лв./т) на 40,3911 €/тон (79,00 лв./т));
2. условно-постоянни разходи - в частта:
 - такса лиценз увеличена с 1 хил. лв.

След съпоставка между коригираната цена за електрическа енергия на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД в размер на 220,83 лв./MWh и определената прогнозна пазарна цена за базов товар в размер на 119,00 лв./MWh е констатирано отклонение от +85,57%, поради което КЕВР е отказала да утвърди на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик.

Съгласно изложеното в заключението на СИЕ, в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия се съдържат изискванията за определяне на основните ценообразуващи елементи, които са:

1. Разходи - условно-постоянни и променливи разходи - чл.11 от НРЦЕЕ;
2. Регулаторна база на активите (РБА) - чл. 14 от Наредбата, като сума от активите, оборотния капитал и инвестициите, като активите са намалени с финансирани и натрупаните амортизации;
 - необходим оборотен капитал като част от РБА - чл. 14, ал. 5 - ал. 8;
3. Н. на възвръщаемост на капитала (НВ) - чл. 15 от НРЦЕЕ;
4. Необходими годишни приходи (НП) - чл. 10, ал. 1 - сума от разходите и възвръщаемостта на капитала (произведението на регулаторната база на активите и нормата на възвръщаемост).

След анализ на изложеното в Решение № Ц-27/01.07.2021 г. и на предоставените от КЕВР изчисления в електронния модел - регулаторни таблици, вещото лице установява, че при определяне на ценообразуващите елементи и изчисляване на цената на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД са извършени следните корекции на заявени параметри:

- намалени са разходите за амортизации с 2 938 хил. лв. (-2,96%), признати в размера на отчетените за 2020 г.;
- намалени са разходите за ремонти с 4 093 хил. лв. (-15,35%), признати в размера на отчетените за 2020 г.;
- разходите, свързани с дейността по лицензията са намалени с 334 хил. лв. (-1,13%), като корекциите са по отношение на разходите за работно облекло с 48 хил. лв. (-12,00%) и охрана на труда с 286 хил. лв. (-51,07%), не са признати заявените увеличения и разходите са коригирани в размера на отчетените за 2020 г. за тези две позиции;
- коригирани са разходите за гориво в частта на гориво за разпалване с 1176 хил. лв. (-39,53%), които отново са коригирани в размера на отчетените за 2020 г.;
- разходите за консумативи са намалени с 33 хил. лв. (-0,18%) - корекция на разходите за химически реагенти за водоочистка и смазочни материали;
- намалени са разходите за депониране на пепелина със 762 хил. лв. (-22,22%);
- увеличени са разходите за закупени въглеродни емисии със 186 955 хил. лв. (+27,50%), като е признато прогнозираното от дружеството количество квоти в първоначалното заявление, но е увеличена от КЕВР цената за закупуването им от 40,00 €/тон (78,23 лв./т) на 51,00 €/тон (99,75 лв./т);

Регулаторната база на активите и нормата на възвръщаемост на капитала са приети в заявените размери. Количествата са приети от КЕВР в прогнозирания от дружеството размер.

С оспорваното решение са извършени следните корекции:

- намалява цената за мощност от 31,48 лв./МВтч на 30,77 лв./МВтч с 0,71 лв./МВтч (-2,25%),
- увеличава се цената за енергия от 143,02 лв./МВтч по първо заявление, 144,05 лв./МВтч по писмо от 20.05.2021 г., на 171,59 лв./МВтч или с 28,57 лв./МВтч (+19,97%),
- увеличава пълната цена за енергия от 193,40 лв./МВтч по първо заявление, 194,42 лв./МВтч по писмо от 20.05.2021 г., на 220,83 лв./МВтч или с 27,44 лв./МВтч с +14,19%.

Увеличението на цената за енергия и на пълната цена се получава само от приетата по-висока цена за закупуване на квотите въглеродни емисии, с която нарастват значително променливите разходи, въпреки намаленията на част от условно-постоянните и част от променливите разходи.

Експертизата е направила извод, че са необосновани следните непризнати разходи на дружеството за регулаторен период 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. - разходи за ремонти само на основание ниска натовареност на централата през предходната календарна година, без да се вземат предвид данните във възражението на дружеството за нараснали цени на материали и резервни части, поради което не е достатъчно аргументирано намалението; разходи за гориво за разпалване поради замяна на разпалващото гориво от мазут на природен газ, при което намаляват разходите за мазут и се увеличават разходите за природен газ, като не са взети предвид броя спирания и пускания; разходи за консумативи - химически реагенти за водоочистка и смазочни материали поради липсата на аргументи за коригирането им; разходи за депониране на пепелина поради липсата на аргументи в решението.

На основание чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия по реда на наредбата се утвърждават цените, по които производителите в рамките на определените им количества или разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 от Закона за енергетиката продават електрическа енергия на обществения доставчик. Видовете разходи, пряко свързани със съответната лицензионна дейност, които се включват в цените, се разделят в две основни групи: условно-постоянни разходи и променливи разходи според връзката им с количеството електрическа енергия и/или осигуряването на услугата. Във всяка от посочените групи разходите се посочват и по икономически елементи – чл. 11, ал. 1 от Наредба № 1/14.03.2017 г. Енергийните предприятия представят подробна писмена обосновка и доказателства за предложените за утвърждаване разходи. В предложението за утвърждаване на цени се представя и информация за разходите, които са свързани с нерегулирана дейност, по вид и стойност чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредбата. Съгласно чл. 11, ал. 4 от с.з. „Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при съобразяване на принципите на регулирането по Закона за енергетиката“, визирани в чл. 23 и 24.

При горната нормативна уредба се налага извод, че предложените от производителите конкретни стойности на ценообразуващи елементи и на цената на произведената електрическа енергия не са обвързващи за Комисията, която извършва преценка относно икономическата им обоснованост въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия. С оглед на това преценката на конкретната цена, на която следва да бъде изкупена електрическа енергия от производител, е експертна и е в изключителните правомощия на Комисията по закон. Поради това са основателни възраженията на ответника, че не следва да бъдат кредитирани отговорите на въпроси № 5 и № 6 от експертизата.

По силата на чл. 30, ал. 1 от ЗЕ, вр. с чл. 2, ал. 1 от Наредба № 1 от КЕВР разполага с дискрецията - правото в рамките на закона и за целите, определени в закона, свободно да осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Тази свобода, предоставена на КЕВР, е в рамките на оперативната ѝ самостоятелност, която съгласно разпоредбата на чл. 169 от АПК също подлежи на съдебен контрол - както по отношение на това дали КЕВР разполага с оперативна

самостоятелност, така и по отношение на това, ако разполага с такава - дали административният орган не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона. В тази връзка съгласно чл. 31 от ЗЕ (Доп. - ДВ, бр. 74 от 2006 г., в сила от 08.09.2006 г.) при изпълнение на правомощията си за ценово регулиране комисията се ръководи освен от принципите по чл. 23 и 24 и от следните принципи:

1. цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин;
2. цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност.

Установено е, че макар да не са приети за обосновани заявените от жалбоподателя увеличения на горните разходи, КЕВР е определила по-висока цена на произведената от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД електрическа енергия в резултат от предвидени по-високи разходи за изкупуване на въглеродни емисии. Предложената от дружеството жалбоподател цена на изкупуване е над посочения по-горе праг от 139 лв./МВч, а именно същата е в размер от 193.40 лв./МВч съгласно първоначалното заявление и 194.42 лв./МВч. Определената от КЕВР цена при прилагане на ценообразуващите елементи с оглед представените от дружеството данни е дори по-висока – 220.83 лв., съгласно мотивите на оспорваното Решение № Ц-27/01.07.2021 г. Експертизата, от друга страна, е стигнала до извод, че цената следва да бъде в размер на 222.27 лв./МВч, ако бъдат приети всички заявени от дружеството увеличения на разходите за регулаторния период. Следователно съгласно всяко от тези изчисления, включително направеното от жалбоподателя с подаденото заявление за утвърждаване на цена за изкупуване на електрическата енергия, се налага извод, че цената на произвежданата от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД електрическа енергия за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. следва да бъде по-висока от прогнозната пазарна цена с повече от 10 % - съгласно изчислената от КЕВР цена е + 85.57 %. Поради това и с оглед ограничението на чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. второ от ЗЕ правилно е приложен материалният закон с Решение № Ц-27/01.07.2021 г. на КЕВР и е отказано определяне на прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД, от която общественият доставчик да изкупува електрическа енергия, и съответно утвърждаване на цена за изкупуването ѝ. Предвид изложеното е без значение, че органът не е одобрил предложените увеличения на разходите, тъй като с тях цената на произведената от дружеството електроенергия би била още по-висока, съответно отново над предвидения в горната норма на чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. второ праг.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране КЕВР се ръководи от принципите, уредени в чл. 23 и чл. 24 от Закона за енергетиката. В чл. 23, т. 4 ЗЕ е регламентирано правомощието, тоест правото и задължението, на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Друг принцип, от който се ръководи комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия, е осигуряването на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти (чл. 23, т. 5 от ЗЕ). На следващо място, следва да предприема действия за създаване на стимули за развитието на конкурентен пазар за дейности в енергетиката, където има условия за това (чл. 23, т.

6 ЗЕ), създаване на стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности (т. 11 от с.з.); създаване на гаранции за защита на крайните клиенти (т.12 от с.з.); насърчаване повишаването на енергийната ефективност при производството, преноса, разпределението и крайното потребление на енергия и природен газ (т.14 от с.з.).

Съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗЕ *при изпълнение на правомощието си по чл. 21, ал. 1, т. 21 комисията прилага критериите по-ниска цена, сезонност и покриване на върхови товари*. С място на тази норма сочи, че тези критерии са уредени като принципи и са водещи при тълкуването и прилагането на закона в областта на определяне на разполагаемост на производител на електрическа енергия, която следва да продаде на обществения доставчик. От тях на първо място е посочена цената като фактор при преценката относно определяне на разполагаемост на производител. Същата е проявление и на принципите на баланс между интересите на производителите и тези на крайните потребители на електрическа енергия, от една страна, и на сигурност на енергийната система, от друга, на принципите на създаване на условия за ефективност при производството на електрическа енергия и на стимули за конкурентния пазар. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, както и съответствие с горните принципи, поради и което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия, ако те не съответстват на балансирания интерес на участниците на енергийния пазар. Да се приеме, че произведената от едно определено енергийно дружество електрическа енергия следва да бъде изкупена от обществения доставчик на каквато и да е цена, би означавало за това дружество да се създаде предимство във вреда на останалите производители, на конкуренцията и на крайните клиенти. Поради това уреденото с нормата на чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. второ ограничение за горна граница на цената на изкупуване на електрическа енергия от обществения доставчик е обосновано от икономическа гледна точка и отразява горните принципи, които следва да съблюдава Комисията при упражняване на правомощията си по регулация на дейностите в енергетиката.

От друга страна, съдът споделя доводите на ответника, че в случая определената от КЕВР по-висока цена на произведената електрическа енергия от жалбоподателя е по-благоприятна за него и в този смисъл има интерес да я реализира на свободен пазар вместо да бъде ограничен с конкретна по-ниска цена на изкупуване, регулирана от Комисията. При невъзможност за съвпадение на обществения интерес и този на производителя с оглед цената за изкупуване на произведената електрическа енергия от обществения доставчик, която да отразява този баланс, то за КЕВР не съществува задължение да определи разполагаемост за изкупуване от обществения доставчик по неизгодна цена. В този смисъл в интерес на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД е да се гарантира възможността му да реализира произведената електрическа енергия по предложената от него или по-висока на нерегулиран пазар при условията на свободно договаряне.

При горните мотиви настоящият съдебен състав намира, че атакуваното Решение № Ц-27/01.07.2021 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, при спазване на изискванията за необходимите кворум и мнозинство, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, включително специалните такива, уредени в ЗЕ и Наредба № 1/14.03.2017 г., както и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това актът е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По разностите в производството:

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК жалбоподателят следва

да бъде осъден да заплати на ответника разноски за процесуално представителство в размер на 200 лв. предвид фактичестката и правна сложност на делото и броя проведени съдебни заседания, на които е представляван от юриконсулт, съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЕЦ МАРИЦА ИЗТОК 2“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., ЕИК/ПИК №[ЕИК], срещу Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, постановено по заявление с вх. № Е-13-12-3 от 08.04.2021 г. от „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД за утвърждаване на цена за изкупуване на произведена електрическа енергия от обществения доставчик.

ОСЪЖДА „ТЕЦ МАРИЦА ИЗТОК 2“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., ЕИК/ПИК №[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], сумата от 200 (двеста) лева за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: